

31 по 7 червня

Чернівчанка

Олена Карлова

здійснила спробу сходження на [Монблан](#)

Олена про сходження - «Гори є ресурсом, метою є людина. Не йдеться про вихід на вершину, робиться це для того, щоб стати трохи кращим...»

☐ Вальтер Бонатті, великий італійський альпініст

Мені не вдалося розгорнути український прапор на Монблані, і я не можу похвалитися фотками з найвищої вершини Західної Європи, яка має висоту 4807 метрів. Коли наша польсько-українська група дісталася позначки 4362, снігова буря при нульовій видимості та пориви вітру 70-80 кілометрів на годину не дозволили йти далі. Біла Гора сказала нам «ні». Так трапляється іноді. У кожної гори свої стосунки з людиною. Гори люблять самотність.

Але я дуже радію нашому своєрідному, хоч і трохи прохолодному першому знайомству з Монбланом. Пишаюся, що була у товаристві надзвичайно сміливих і романтичних поляків-альпіністів. Знаю, ким я є в горах. Знаю, що гори - одне з тих небагатьох місць на нашій планеті, де здобуваються чи втрачаються справжні друзі. Те місце, в якому віднаходиш рівновагу в свідомості. І те місце, де можна нарешті зрозуміти, заради чого і заради кого живеш.

Для тих, хто цікавиться гірськими походами - залишу трохи деталей подорожі, може знадобиться

Перший день. Нас було четверо - я і троє поляків, включно з тімлідером, відомим в Польщі альпіністом Каролем Адамським. Піднімалися ми так званим Папським маршрутом з боку Італії. Ми стартували з Курмайора пішки в напрямку притулку Gonella о 9:45 ранку. Це зайняло близько 10 годин. Притулок Гонелла - це такий будиночок на висоті 3071 метрів, обладнаний кімнатою з двоповерховими дерев'яними ліжками на 50 людей, кухнею з водопроводом, туалетом та умивальником, і майданчиком для гелікоптера. Ніч у притулку з напівпансіоном (якщо вас не нудить від вареного рису чи сухих грінок з джемом - і так кожного дня) коштує 70 євро. Місця на свою команду треба бронювати заздалегідь.

Другий день. О 7:00 ранку ми вирушили в акліматизаційний вихід на льодовик на висоті 3500, де потренувалися гальмувати льодорубом, коли раптово ти самий, чи хтось в зв'язці з тобою послизнувся і летить по льодовику до щілини на спині головою вниз. Дуже корисні навички, раджу потренуватися при нагоді в разі нестачі адреналіну в крові ???? Після тренування посиділи на льодовику десь з годинку, смакуючи сухофрукти з горішками, вдихаючи розріджене повітря та прислуховуючись до каменепадів. Повернулися до притулку десь о 14:00, перекусили та повклалися спати. О 18:30 повечеряли вареним рисом пластилінового смаку, спакували штурмові рюкзаки і знову

повкладалися спати до 23:00.

Третій день. Ми вийшли на штурм рівно в 00:00 під променями фантастичного місяця. Опади та сильний вітер згідно з mountain-forecast.com прогнозувалися після 11:00 ранку, коли ми повинні були на зворотному шляху вже спуститися з небезпечного хребта та опинитися на льодовику. За планом. Але в горах часто події розвиваються не за планом, і погіршення погоди несподівано почалося десь о другій ночі. Ми вирішили вилізти на хребет, подивитися як там буде з погодою, і якщо вітер не стихне, то повертатися. На хребті ніби погода налагодилася, принаймні припинилися опади, і ми вирішили йти далі. Але на світанку почалася снігова буря, яка не відокремила ніч від сходу сонця, і ми відчували себе ніби плаваємо у важкому спорядженні на висоті 4300 в суцільному холодному молоці, яке обдуває потужний вентилятор. Наш тімлідер Кароль десь через півтори години блукання таки вивів нас на рятувальний притулок Vallot, що знаходиться на французькому боці Монблану на висоті 4362. Там ми зустріли декілька груп, які пробували піднятися як з французького боку, так і з італійського. Після годинного очікування двоє хлопців з нашої групи - Кароль і Шимон - все ж таки прийняли рішення йти на вершину. Але через деякий час вони повернулися, не дійшовши, позаяк Кароля просто збило з ніг вітром десь на початку шляху хребтом до вершини. До речі, того дня жодна група не піднялася на Монблан.

В житті все має свою ціну, ти повинен тільки вирішити, чи хочеш її сплатувати

Фото зі сходження у фотоальбомах: [фотоальбом1](#) , [фотоальбом2](#)

Бажаємо горосходиці успіхів і подальших досягнень